

แบบฟอร์มการเขียนบทความวิทยานิพนธ์

(ชื่อเรื่อง)

(ชื่อผู้เขียน) *

(ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

Abstract

.....
.....
.....ไม่เกิน 10 บรรทัด.....
.....

บทคัดย่อ

.....
.....
.....ไม่เกิน 10 บรรทัด.....
.....

KEYWORDS:

.....
.....
คำสำคัญ :

บทนำ (ความสำคัญ กรอบแนวคิด จุดมุ่งหมาย)

.....
.....

วิธีดำเนินการวิจัย

.....
.....

ผลการวิจัย

.....
.....

อภิปรายผล

.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

รายการอ้างอิง

.....
.....

* สาขาวิชา..... หลักสูตร..... มหาวิทยาลัย.....
E-mail Address:

คำอธิบายการพิมพ์

ตัวอักษรที่ใช้: บทความภาษาไทย : AngsanaNew บทความภาษาอังกฤษ : Times New Roman

รายละเอียดการพิมพ์

หน้า 1

หัวข้อ	คำอธิบาย
(ชื่อเรื่อง) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	ขนาด 16 ตัวหนา กึ่งกลาง ตัวพิมพ์ใหญ่ เมื่อพิมพ์ชื่อเรื่องแล้วให้ตัดคำว่า (ชื่อเรื่อง) ออก
(ชื่อผู้เขียน) ภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ	ขนาด 14 ตัวหนา กึ่งกลาง ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวต้น เมื่อพิมพ์ชื่อผู้แต่ง
(ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	,ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วให้ตัดคำว่า (ชื่อผู้แต่ง), (ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์) ออก
Abstract	ขนาด 12 ตัวปกติ
บทคัดย่อ	ระยะห่างระหว่างบรรทัด ค่าแน่นอน 14 บทละไม่เกิน 10 บรรทัด
KEYWORDS:	ขนาด 12 ตัวปกติ
คำสำคัญ:	ระยะห่างระหว่างบรรทัด ค่าแน่นอน 14

* สาขาวิชา..... หลักสูตร..... มหาวิทยาลัย..... ปีการศึกษาที่จบ.....

E-mail Address:

หน้า 2

หัวข้อ	คำอธิบายการพิมพ์
บทนำ (ความสำคัญ กรอบแนวคิด จุดมุ่งหมาย)	ขนาด 14 ตัวปกติ
วิธีดำเนินการวิจัย	
ผลการวิจัย	
อภิปรายผล	
ข้อเสนอแนะ	
รายการอ้างอิง (เฉพาะที่ปรากฏในบทความ)	

หมายเหตุ ความยาวของบทความไม่เกิน 8 หน้า (รวมรายการอ้างอิง) และหมายเลขหน้าให้ใส่เลขหน้าที่กึ่งกลางตรงด้านบน ยกเว้นหน้าแรกของบทความ

คำอธิบายการเขียนบทความวิทยานิพนธ์

การเขียนบทความวิทยานิพนธ์ที่ดี ควรดำเนินการดังนี้

1. **ชื่อเรื่อง** ได้แก่ ชื่องานวิจัยซึ่งควรนำเสนอบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บางครั้งบทความอาจจะมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับงานวิจัย โดยผู้เขียนตั้งชื่อใหม่ เพื่อการนำเสนอที่เหมาะสมกับสาระ เช่น การนำเสนอบทความบางครั้งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของงานวิจัยเท่านั้น ชื่อเรื่องจึงอาจจะชี้แจงขอบเขตที่แคบกว่างานวิจัยฉบับจริง หรือบางครั้งผู้เขียนมีการศึกษาบางสิ่งบางอย่างเพิ่มเติมจากงานวิจัย การตั้งชื่อเรื่องบทความจึงมี การตั้งชื่อเรื่องที่กว้างกว่างานวิจัย อย่างไรก็ตามการนำเสนอบทความวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ มักใช้ชื่อเรื่องเช่นเดียวกับชื่องานวิจัย

2. **ชื่อผู้เขียนและปีที่ทำวิจัย** บทความจำเป็นต้องมีการระบุชื่อผู้เขียน ซึ่งเป็นผู้วิจัยให้ครบถ้วนทุกคน ถ้างานวิจัยนั้นมีผู้ร่วมวิจัยหลายคน โดยชื่อแรกเป็นชื่อสำคัญที่สุด คือ ผู้เป็นหัวหน้าโครงการ สำหรับบทความวิทยานิพนธ์ ชื่อแรก คือ นักศึกษาผู้ทำวิทยานิพนธ์ ชื่อที่สอง คือ อาจารย์ที่ปรึกษา ถ้าเป็นการวิจัยเดี่ยว ชื่อผู้เขียนบทความวิทยานิพนธ์เป็นชื่อเดียว โดยมีการแสดงปีที่ทำงานวิจัยเสร็จไว้ด้วย เช่นเดียวกับชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียนควรมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

3. **บทคัดย่อ** ปกติการนำเสนอบทคัดย่อ ควรมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract) เพื่อประโยชน์ของวิชาการ ทำให้ผู้ค้นคว้าที่เป็นชาวต่างประเทศสามารถอ่านบทคัดย่อได้ รูปแบบของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัยในย่อหน้าแรก วิธีดำเนินการวิจัย รวมทั้งรายละเอียดในเรื่องประชากร และสาระอื่น ๆ ย่อหน้าที่สอง นำเสนอผลการวิจัยที่สำคัญสั้น ๆ ได้ใจความ ให้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษควรมีความยาวประมาณหนึ่งหน้ากระดาษ เอสี่ บางครั้งรูปแบบของบทคัดย่ออาจจะได้รับการกำหนดให้เป็นข้อความสั้น ๆ เพียงหนึ่งย่อหน้าเท่านั้น ในกรณีนี้ ผู้เขียนจำเป็นต้องย่อบทคัดย่อที่ยาวประมาณหนึ่งหน้ากระดาษเอสี่ ให้สั้นลง โดยการนำเสนอวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัยสั้น ๆ และผลการวิจัยที่สำคัญไว้ ซึ่งมี

4. **เนื้อเรื่องวิจัย** เนื้อหาของบทความวิทยานิพนธ์ควรประกอบไปด้วย

4.1 **บทนำ** กล่าวถึงความจำเป็นและความสำคัญของการทำวิจัย โดยอาจจะกล่าวถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องบางส่วนด้วย และลงท้ายด้วยการสรุปให้เห็นความสำคัญในการทำวิจัยครั้งนี้ ความยาวประมาณหนึ่งถึงหนึ่งหน้าครึ่ง

4.2 **กรอบความคิด** อาจนำเสนอให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ผู้วิจัยศึกษา

4.3 **จุดมุ่งหมายของการวิจัย** นำเสนอจุดมุ่งหมายเป็นข้อ ๆ สั้น ๆ ให้ได้ใจความ

4.4 **วิธีดำเนินการวิจัย** นำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยให้ครบถ้วนอย่างเป็นขั้นตอน ได้แก่ การกล่าวถึงประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ และการนำเสนอข้อมูล

4.5 ผลการวิจัย การนำเสนอผลการวิจัย ควรมีรายละเอียดตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อที่นำเสนอไว้แต่แรก โดยมีการนำเสนอในรูปของข้อมูลต่าง ๆ เท่าที่จำเป็น เช่น ตารางสรุปการนำเสนอตัวเลขหรือข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ผู้อ่านเห็นผลการวิจัยอย่างเด่นชัด ไม่จำเป็นต้องนำเสนอข้อมูลมากเกินไปจนความจำเป็น เนื่องจากจะทำให้บทความมีความยาวเกินไป และบางครั้งอาจจะทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจได้ เนื่องจากการนำเสนอข้อมูลรายละเอียดไม่ครบถ้วน

4.6 อภิปรายผลการวิจัย ควรคัดเลือกหัวข้ออภิปรายผลการวิจัยบางหัวข้อที่สำคัญมานำเสนอ ไม่ควรเสนออภิปรายผลการวิจัยทุกข้อ แต่ถ้าอภิปรายผลการวิจัยมีน้อย อาจนำเสนอทั้งหมด แต่ควรสรุปสั้น ๆ ให้ได้ใจความ

4.7 ข้อเสนอแนะ เป็นหัวข้อสุดท้ายของบทความวิทยานิพนธ์ ปกติควรนำเสนอเป็นข้อ ๆ สั้น ๆ

4.8 ผลการประยุกต์ใช้งานวิจัย (ถ้ามี) ในบางครั้งผู้เขียนนำงานวิจัยไปทดลอง หรือประยุกต์ใช้แล้ว สามารถนำเสนอผลสั้น ๆ แสดงให้เห็นว่างานวิจัยมีประโยชน์จริง ได้นำไปใช้แล้ว จึงมีการนำเสนอรายงาน เพื่อแสดงให้เห็นว่า การนำงานวิจัยไปใช้ได้จริง ผลการประยุกต์ใช้งานวิจัยมีความยาวของประมาณ ครึ่งหน้าถึงหนึ่งหน้ากระดาษ

4.9 รายการอ้างอิง ได้แก่ รายชื่อหนังสือ และแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในบทความนี้ และ/หรือคัดเลือกแหล่งอ้างอิงที่สำคัญนำเสนอไว้อีกส่วนหนึ่ง เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมสำหรับผู้อ่าน แต่ไม่จำเป็นต้องนำเสนอแหล่งอ้างอิงทุกรายการในงานวิจัย เนื่องจากทำให้บทความมีความยาวมากเกินไป

4.10 ภาคผนวก (ถ้ามี) ผู้เขียนอาจนำเสนอสาระบางอย่างที่เป็นสิ่งสำคัญของงานวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดเจน เช่น เครื่องมือ ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสาระที่นำเสนอควรพิจารณาให้เหมาะสมว่าเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากเป็นสิ่งใหม่จริง ๆ หรือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจงานวิจัยดีขึ้น แต่ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรนำเสนอเพราะทำให้บทความวิทยานิพนธ์มีความยาวโดยไม่จำเป็น

สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงมากที่สุด คือ การใช้ภาษา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ควรเป็นภาษาเขียนที่ถูกต้อง เหมาะสม รัดกุม สั้น ๆ ได้ใจความ ไม่เยิ่นเย้อ หรือห้วนจนเกินไป ควรมี การย่อหน้าอย่างเหมาะสม และควรมีการพิสูจน์อักษรอย่างถี่ถ้วนด้วย ซึ่งบทความที่เขียนนี้ จะถูกตรวจสอบโดยผู้อ่านภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (Peer Review) และคณะกรรมการของวารสารที่จะลงตีพิมพ์อีกครั้ง